

JUSTITSMINISTERIET
Lovafdelingen

Dato:
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsnr.: 2005-775-0002
Dok.: IHT40457

**Besvarelse af spørgsmål nr. 21 af 19. marts 2007 fra Folketingets
Retsudvalg vedrørende forslag til Arvelov (L 100).**

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for den arveretlige stilling i følgende tilfælde:

Et ugift par venter et barn. Faderen dør inden fødslen. Faderens fader, fostrets farfar forårsager en abort på kvinden ved tildeling af et abortfremkaldende middel uden kvindens vidende. Vil fostrets farfar kunne fradømmes arveretten efter sin egen søn, fostrets far, i medfør af forslaget § 48.”

Svar:

Når en person har begået en forsætlig overtrædelse af straffeloven, som har medført en andens død, kan det efter lovforslagets § 48, stk. 1, ved dom bestemmes, at den pågældende fortaber retten til at få arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, der var afhængige af den dræbtes død. Det kan tilsvarende bestemmes, at den pågældendes arv eller andel i forsikringssummer ikke må forøges som følge af lovovertrædelsen.

Bestemmelsens hovedformål er at hindre, at arveret fører til stødende resultater. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt med en præcisering vedrørende forsikringssummer og pensioner mv. til den gældende arvelovs § 36, stk. 1.

I det eksempel, der er nævnt i udvalgets spørgsmål, er farfarens (gerningsmandens) arveret afhængig af, at en bedre berettiget arving (fosteret) efter sønnen dør. Det er forudsat, at aborten først finder sted efter farens død, og at faren ikke efterlader sig andre livsarvinger.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Det bemærkes, at arveret indtræder allerede ved undfangelsen, men er betinget af, at barnet senere bliver levende født, jf. lovforslagets § 94, stk. 1.

En situation som beskrevet i eksemplet må efter Justitsministeriets opfattelse direkte eller analogt anses for omfattet af lovforslagets § 48, stk. 1. Det er således Justitsministeriets vurdering, at farfaren i eksemplet vil kunne fradømmes retten til den arv, som ville være tilfaldet barnet efter faren, hvis barnet var blevet levende født.

Det tilføjes, at den endelige afgørelse af spørgsmålet hører under domstolene.

Da den situation, der er beskrevet i udvalgets spørgsmål, må anses for meget speciel, har Justitsministeriet ikke fundet, at der er behov for en særlig regel herom i arveloven.